

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

en større Medvirken er Bestemmelsen i Reguleringslovforslaget § 11 blevet indsat. Den gaar ud paa, at Ministeren kan forelægge Sager om Lovens Anvendelse for Byplannævnet. Spørgsmaalet er, om der ikke kan fastlægges visse Sager, som skal forelægges Byplannævnet.

Det særlig betydningsfulde i Lovforslaget er, som allerede nævnt, Opdelingen i Omraader, hvor der maa bygges, og i Omraader, hvor der ikke maa bygges. Selv om man drager Grænsen saa rationelt, som det kan gøres — og det bliver sikkert meget vanskeligt at gøre det helt rationelt —, kan man ikke hindre, at denne Grænsedragning virker til at forhøje Grundpriserne i Inderzonerne og sænke Priserne i Yderzonerne. Det er bl. a. ogsaa derfor man maa kræve, at der samtidig med en saadan Ordning gennemføres en saadan Ændring af Grundstigningsskylden, at Grundstigningen helt tilfalder det offentlige, men det alene vil næppe være tilstrækkeligt. Det forekommer mig, at det maa være en Konsekvens af Gennemførelsen af det foreliggende Forslag om Inderzoner og Yderzoner, at der finder en Omvurdering Sted af Jordværdierne i Yderzonerne, saaledes at Jordejerne i Yderzonerne ikke kommer til at betale Skat af en Jordværdi, der ikke svarer til den, som er blevet Resultatet af, at Boligministeren har forbudt Byggeri paa deres Grund. Det vil naturligvis være meget vanskeligt med disse Vurderinger, navnlig under Hensyn til at de Perioder, for hvilke man kan bestemme, om de skal være Yder- eller Inderzoner, er saa elastiske, men det forekommer mig, at ogsaa det er et Spørgsmaal, som vi maa se paa i Udvalget.

Som Forholdene er med Hensyn til de bygningsmæssige Forhold i Landet i Øjeblikket, kan jeg tilsige en velvillig Behandling af de fremsatte Forslag. Det haster efter min og mit Partis Mening med at faa Plan og Orden i det fremtidige Byggeri, men jeg er paa den anden Side klar over, at der kræves en meget grundig Udvalgsbehandling af de forelagte Lovforslag.

Alfred Jensen: Mit Parti er indforstaaet med de Tanker, disse to Lovforslag er Udtryk for. Som Ministeren har sagt i sin Forelæggelsestale, er det nødvendigt, at Samfundet griber regulerende ind for at hindre, at adskillige mindre samvittighedsfulde Medborgere uden Tanke for Samfundets Tarv udnytter Situationen. Principielt er vi Tilhængere af, at man saaledes griber ind for at sikre, at Byens Udvikling ikke overlades til

Tilfældigheder, men foregaar i Henhold til Planer udarbejdet efter Samfundets Interesser. Problemet er saa, om de to Forslag, der foreligger her, skaber en tilfredsstillende Løsning af Byernes Udvikling. Jeg vil sige med det samme, at efter min Opfattelse er det ikke Tilfældet. Paa vigtige Omraader overlades det stadig væk til Tilfældigheder, hvorledes Landets Byer skal udvikles.

Af Egnsplankortet over Storkøbenhavns Udvikling og andre Beregninger ser man, at der regnes med en Tilvækst til Storkøbenhavns Befolkning indtil 1960 paa 280 000 Indbyggere. Jeg er ikke sikker paa, at en saadan Udvikling af Storkøbenhavn er i Københavns eller i hele Landets Interesse. København er ganske vist en stor og smuk By, Nordens Paris, men dermed være ikke sagt, at den fortsat skal udvikle sig og blive større og større. Jeg er ikke sikker paa, at det er rimeligt, at man hober mere Industri, mere Handel, mere Administration, flere Mennesker sammen i en stor By, end Tilfældet er nu. Jeg tror, at vi er kommet dertil at man maa sige, at det ikke er ønskeligt, at København bliver større, fordi det ikke alene vil være til Skade for de Mennesker, der bor i København, men ogsaa for Provinsbyerne og for Oplandet til disse Byer. Jeg tror tværtimod, at det er ønskeligt, at vort Land ikke alene har et eller maaske halvandet Center, men faar flere kulturelle, økonomiske og administrative Centre. Jeg vil tro, at en fem—seks Stykker vil være det mest rimelige, og jeg vil mene, at Samfundet bør træffe Foranstaltninger, der sikrer, at Byer som Esbjerg, Aalborg og Odense bliver baade økonomiske, administrative og kulturelle Centre. Der kan gøres adskilligt fra Samfundets Side. Det var rimeligt, om man i disse Byer forsøgte anlagt Frihavne, saa at importerede Varer ikke i saa stor Udstrækning, som Tilfældet nu er, gaar over København. En Placering af Frihavne i Provinsen vilde ikke alene betyde en øjeblikkelig bedre Udnyttelse af den tilstedeværende Arbejdskraft, men den vilde ogsaa skabe Muligheder for, at Provinsens Befolkning lettere, specielt i disse vareknappe Tider, fik Adgang til at faa Del i de Importvarer, vi faar ind i Landet.

Jeg mener, at man ogsaa paa andre Omraader bør gribe ind for at hindre den Udvikling, som er i Gang, og som jeg ikke mener er i Overensstemmelse med Folkets og Nationens Interesser. Man bør ogsaa drage Omsorg for, at Industrien placeres mere hensigtsmæssig i Landet, end Tilfældet er nu, hvor det næsten gaar paa